

31998L0005

L 77/36

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

14.3.1998.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 98/5/EK

(1998. gada 16. februāris)

par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

nedz arī izslēgt šādu advokātu no šo noteikumu darbības jomas;

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 49. pantu, 57. panta 1. punktu un 57. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 189.b pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

(1) tā kā saskaņā ar Līguma 7.a pantu iekšējam tirgum jāaptver telpa bez iekšējām robežām; tā kā saskaņā ar Līguma 3. panta c) punktu šķēršļu atcelšana personu un pakalpojumu aprītes brīvībai ir viens no Kopienas mērķiem; tā kā dalībvalstu pilsoņiem tas cita starpā nozīmē iespēju praktizēt profesiju, pašnodarbinātas personas vai darbinieka statusā, dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju;

(2) tā kā saskaņā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/48/EEK par vispārējo sistēmu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, kas piešķirti par vismaz trīs gadus ilgās profesionālās izglītības un mācību pabeigšanu ⁽⁴⁾, advokāts, kurš ir pilnībā kvalificēts vienā dalībvalstī, var lūgt sava diploma atzīšanu, lai reģistrētos citā dalībvalstī, nolūkā praktizēt tur advokāta profesiju ar šajā valstī lietojamo profesionālo nosaukumu; tā kā Direktīvas 89/48/EEK mērķis ir nodrošināt, lai advokāts integrētos šajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī, un šīs direktīvas nolūks nav nedz grozīt noteikumus, kas reglamentē profesiju minētajā valstī,

(3) tā kā daži advokāti var ātri integrēties profesijā uzņēmējā dalībvalstī, *inter alia*, nokārtojot zināšanu kvalifikācijas pārbaudi, kā paredzēts Direktīvā 89/48/EEK, bet citiem pilnībā kvalificētiem advokātiem vajadzētu spēt panākt šādu integrāciju pēc noteikta profesionālās prakses laikposmā uzņēmējā dalībvalstī ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem vai arī turpināt praktizēt ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem;

(4) tā kā šā laikposma beigās advokātam būtu jāspēj integrēties profesijā uzņēmējā dalībvalstī, pēc pierādījumu sniegšanas par to, ka viņam ir profesionālā pieredze šajā dalībvalstī;

(5) tā kā pasākumi šādā virzienā ir pamatoti Kopienas līmenī ne tikai tādēļ, ka salīdzinājumā ar vispārējo diplomu atzīšanas sistēmu tie nodrošina advokātiem vieglākus līdzekļus integrācijai profesijā uzņēmējā dalībvalstī, bet arī, dodot iespēju advokātiem pastāvīgi praktizēt uzņēmējā dalībvalstī ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem, tie atbilst juridisko pakalpojumu patērētāju vajadzībām, kuri sakarā ar pieaugošo tirdzniecības plūsmu, ko jo īpaši rada iekšējais tirgus, griežas pēc konsultācijām, veicot pārrobežu darījumus, kuros bieži pārklājas starptautiskās tiesības, Kopienas tiesības un vietējie tiesību akti;

(6) tā kā pasākumi šādā virzienā ir pamatoti Kopienas līmenī arī tādēļ, ka dažas dalībvalstis jau tagad atļauj savā teritorijā veikt advokāta darbību, kas nav pakalpojumu sniegšana, advokātiem no citām dalībvalstīm, kuri praktizē ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem; tā kā tomēr tajās dalībvalstīs, kur pastāv šāda iespēja, praktiskās detaļas, kas attiecas, piemēram, uz darbības jomu un pienākumu reģistrēties kompetentajās iestādēs, būtiski atšķiras; tā kā šāda situāciju dažādība rada nevienlīdzību un konkurences traucējumus starp dalībvalstu advokātiem un ir par šķērslī kustības brīvībai; tā kā tikai direktīva, kas paredz nosacījumus, kuri reglamentē profesijas praksi, kas nav pakalpojumu sniegšana, advokātiem, kuri praktizē ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem, spēj atrisināt šīs grūtības un nodrošināt tās pašas iespējas advokātiem un juridisko pakalpojumu patērētājiem visās dalībvalstīs;

(1) OV C 128, 24.5.1995., 6. lpp. un

OV C 355, 25.11.1996., 19. lpp.

(2) OV C 256, 2.10.1995., 14. lpp.

(3) Eiropas Parlamenta 1996. gada 19. jūnija atzinums (OV C 198, 8.7.1996., 85. lpp.), Padomes 1997. gada 24. jūlija kopējā nostāja (OV C 297, 29.9.1997., 6. lpp.), Eiropas Parlamenta 1997. gada 19. novembra lēmums (Padomes 1997. gada 15. decembra lēmums).

(4) OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp.

- (7) tā kā, ievērojot savu mērķi, šī direktīva neparedz jebkādas normas attiecībā uz vietēja rakstura situācijām un, ja tā skar valsts noteikumus, kuri reglamentē juridisko profesiju, tad ne vairāk kā nepieciešams tās mērķa efektīvai sasniegšanai; tā kā šī direktīva neierobežo valsts tiesību aktus, kas reglamentē advokāta profesijas pieejamību un praksi ar uzņēmējā dalībvalstī lietotajiem profesionālajiem nosaukumiem;
- (8) tā kā advokātiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, būtu jāreģistrējas kompetentajā iestādē uzņēmējā dalībvalstī, lai šī iestāde varētu nodrošināt, ka viņi ievēro šajā valstī spēkā esošās profesionālās ētikas normas; tā kā šādas reģistrācijas sekas attiecībā uz to tiesu līmeņiem un kategorijām, kur advokāti var praktizēt, nosaka tiesību akti, ko advokātiem piemēro uzņēmējā dalībvalstī;
- (9) tā kā tiem advokātiem, kuri nav integrējušies profesijā uzņēmējā dalībvalstī, būtu jāpraktizē šajā valstī ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem, lai nodrošinātu patērētāju pienācīgu informēšanu un lai atšķirtu šādus advokātus no uzņēmējas dalībvalsts advokātiem, kuri praktizē ar tur lietoto profesionālo nosaukumu;
- (10) tā kā šajā direktīvā norādītajiem advokātiem būtu jāļauj sniegt juridiskas konsultācijas, jo īpaši attiecībā uz viņu mītnes valsts tiesību aktiem, Kopienas tiesību aktiem, starptautiskajām tiesībām un uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem; tā kā tas jau tagad ir atļauts attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar Padomes 1977. gada 22. marta Direktīvu 77/249/EEK, lai atvieglotu advokātiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvu izmantošanu⁽¹⁾; tā kā tomēr būtu jāparedz, tāpat kā Direktīvā 77/249/EEK, iespēju izslēgt no to advokātu darbības, kuri praktizē ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem Lielbritānijā un Īrijā, noteiktu formālu dokumentu sagatavošanu īpašumtiesību maiņas un mantošanas jomā; tā kā šī direktīva nekādā ziņā neietekmē noteikumus, saskaņā ar kuriem katrā dalībvalstī noteiktas aktivitātes ir rezervētas profesijām, kas nav juridiskā profesija; tā kā Direktīvas 77/249/EEK noteikums, kas attiecas uz uzņēmējas dalībvalsts iespēju pieprasīt, lai advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, strādātu sadarbībā ar vietējo advokātu, pārstāvēt vai aizstāvēt klientu tiesas prāvā, būtu iekļaujams arī šajā direktīvā; tā kā šī prasība jāinterpretē, ievērojot Eiropas Kopienas Tiesas praksi, jo īpaši tās 1988. gada 25. februāra spriedumu lietā Nr. 427/85, Komisija pret Vāciju⁽²⁾;
- (11) tā kā, lai nodrošinātu tiesu sistēmas vienmērīgu darbību, dalībvalstīm būtu jāļauj ar īpašām normām rezervēt pieeju to augstākajām tiesām advokātiem ar noteiktu specializāciju, netraucējot integrēties tiem dalībvalstu advokātiem, kuri izpilda vajadzīgās prasības;
- (12) tā kā advokātam, kurš reģistrēts ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī, jāpaliek reģistrētam kompetentajā iestādē savā mītnes dalībvalstī, lai saglabātu savu advokāta statusu un uz viņu būtu attiecināma šī direktīva; tā kā šī iemesla dēļ sadarbība starp kompetentajām iestādēm ir obligāta, jo īpaši saistībā ar jebkādam disciplinārlietām;
- (13) tā kā advokāti, uz kuriem attiecas šī direktīva, neatkarīgi no tā, vai viņi ir darbinieki vai pašnodarbinātas personas savā mītnes dalībvalstī, var praktizēt kā algoti advokāti uzņēmējā dalībvalstī, ja šī dalībvalsts piedāvā šādu iespēju saviem advokātiem;
- (14) tā kā šīs direktīvas nolūks, dodot iespēju advokātiem praktizēt citā dalībvalstī ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem, ir arī atvieglot viņiem šajā uzņēmējā dalībvalstī lietotā profesionālā nosaukuma iegūšanu; tā kā saskaņā ar Līguma 48. un 52. pantu, atbilstīgi Eiropas Kopienas Tiesas interpretācijai, uzņēmējai dalībvalstij jāņem vērā jebkura profesionālā pieredze, kas iegūta tās teritorijā; tā kā pēc trīs gadus veiktas efektīvas un regulāras profesionālās darbības uzņēmējas dalībvalsts tiesību jomā, to skaitā Kopienas tiesību jomā, advokātu pamatoti var uzskatīt par ieguvušu vajadzīgās zināšanas, lai tur pilnībā integrētos juridiskajā profesijā; tā kā šā laikposma beigās advokātam, kurš, izturot pārbaudi, var uzņēmējā dalībvalstī pierādī savu profesionālo kompetenci, vajadzētu būt spējīgam iegūt šajā dalībvalstī lietoto profesionālo nosaukumu; tā kā, ja vismaz trīs gadus ilgas efektīvas un regulāras profesionālās darbības laikposms iekļauj isāku prakses laikposmu uzņēmējas dalībvalsts tiesību jomā, šī iestāde ņem vērā arī jebkuras citas zināšanas par minētās valsts tiesību aktiem, ko tā var pārbaudīt intervijā; tā kā, ja netiek sniegti

(1) OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

(2) [1988] ECR 1123.

pierādījumi par šo nosacījumu izpildi, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumam nepiešķirt šīs valsts profesionālo nosaukumu saskaņā ar atvieglojumiem saistībā ar šiem nosacījumiem, jābūt motivētam un pārsūdzamam saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem;

- (15) tā kā ekonomisku un profesionālu iemeslu dēļ pieaugoša tendence advokātiem Kopienā praktizēt kopīgi, to skaitā veidojot asociācijas, ir kļuvusi par realitāti; tā kā fakts, ka advokāti pieder pie kāda grupējuma savā mītnes dalībvalstī, nebūtu izmantojams kā iegansts, lai neļautu vai atturētu viņus no reģistrācijas uzņēmējā dalībvalstī; tā kā dalībvalstīm tomēr būtu jāļauj veikt atbilstīgus pasākumus ar likumīgo mērķi nodrošināt profesijas neatkarību; tā kā būtu nodrošināmas noteiktas garantijas tajās dalībvalstīs, kuras atļauj kopīgu praksi,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Objekts, darbības joma un definīcijas

1. Šīs direktīvas nolūks ir atvieglot pastāvīgu advokāta profesijas praktizēšanu pašnodarbinātas personas vai darbinieka statusā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta profesionālā kvalifikācija.

2. Šajā direktīvā:

- a) "advokāts" nozīmē jebkuru personu, kura ir dalībvalsts pilsonis un kurai ir atļauts veikt savu profesionālo darbību ar vienu no šādiem profesionālajiem nosaukumiem:

Beļģija	<i>Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt</i>
Dānija	<i>Advokat</i>
Vācija	<i>Rechtsanwalt</i>
Grieķija	<i>Δικηγόρος</i>
Spānija	<i>Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu</i>
Francija	<i>Avocat</i>
Īrija	<i>Barrister/Solicitor</i>
Itālija	<i>Avvocato</i>
Luksemburga	<i>Avocat</i>
Nīderlande	<i>Advocaat</i>
Austrija	<i>Rechtsanwalt</i>
Portugāle	<i>Advogado</i>

Somija	<i>Asianajaja/Advokat</i>
Zviedrija	<i>Advokat</i>
Lielbritānija	<i>Advocate/Barrister/Solicitor</i>

- b) "mītnes dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā advokāts ieguvis tiesības lietot vienu no a) punktā minētajiem profesionālajiem nosaukumiem pirms advokāta profesijas praktizēšanas citā dalībvalstī;
- c) "uzņēmēja dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā advokāts praktizē saskaņā ar šo direktīvu;
- d) "mītnes valsts profesionālais nosaukums" nozīmē profesionālo nosaukumu, ko lieto tajā dalībvalstī, kurā advokāts ieguvis tiesības lietot šo nosaukumu pirms advokāta profesijas praktizēšanas uzņēmējā dalībvalstī;
- e) "grupējums" nozīmē jebkuru organizāciju, ar vai bez juridiskas personas statusa, kas izveidota saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā advokāti kopīgi veic savu profesionālo darbību ar kopēju nosaukumu;
- f) "attiecīgais profesionālais nosaukums" vai "attiecīgā profesija" nozīmē profesionālo nosaukumu vai profesiju, ko reglamentē tā kompetentā iestāde, kurā advokāts reģistrējies saskaņā ar 3. pantu, un "kompetentā iestāde" nozīmē šo iestādi.

3. Šī direktīva attiecas gan uz advokātiem, kuri praktizē pašnodarbinātas personas statusā, gan uz advokātiem, kuri praktizē darbinieka statusā mītnes dalībvalstī un, ievērojot 8. pantu, uzņēmējā dalībvalstī.

4. Advokāta profesijas praktizēšana šīs direktīvas nozīmē neiekļauj pakalpojumu sniegšanu, uz ko attiecas Direktīva 77/249/EEK.

2. pants

Tiesības praktizēt ar mītnes valsts profesionālo nosaukumu

Jebkuram advokātam ir tiesības ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu jebkurā citā dalībvalstī pastāvīgi veikt 5. pantā precizētās darbības.

Integrēšanās advokāta profesijā uzņēmējā dalībvalstī notiek, ievērojot 10. pantu.

3. pants

Reģistrācija kompetentajā iestādē

1. Advokāts, kurš vēlas praktizēt dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņš ieguvis savu profesionālo kvalifikāciju, reģistrējas minētās valsts kompetentajā iestādē.

2. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde reģistrē advokātu, kad viņš ir uzrādījis sertifikātu, kurš apliecina viņa reģistrāciju savas mītnes valsts kompetentajā iestādē. Tā var prasīt, lai mītnes valsts kompetentās iestādes izsniegtais sertifikāts nebūtu vecāks par trim gadiem. Tā informē mītnes valsts kompetento iestādi par reģistrāciju.

3. Lai piemērotu 1. punktu:

- Lielbritānijā un Īrijā advokāti, kuri praktizē ar profesionālo nosaukumu, kas nav neviens no Lielbritānijā vai Īrijā lietotajiem, reģistrējas vai nu iestādē, kura atbild par *barrister* vai advokāta profesiju, vai iestādē, kura atbild par *solicitor* profesiju,
- Lielbritānijā par *barrister* no Īrijas ir atbildīga tā iestāde, kuras kompetencē ir *barrister* vai advokāta profesija, un par *solicitor* no Īrijas ir atbildīga tā iestāde, kuras kompetencē ir *solicitor* profesija,
- Īrijā par *barrister* vai advokātu no Lielbritānijas ir atbildīga tā iestāde, kuras kompetencē ir *barrister* profesija, un par *solicitor* no Lielbritānijas ir atbildīga tā iestāde, kuras kompetencē ir *solicitor* profesija.

4. Ja attiecīgā kompetentā iestāde uzņēmējā dalībvalstī publicē tajā reģistrēto advokātu vārdus, tā publicē arī to advokātu vārdus, kuri reģistrēti saskaņā ar šo direktīvu.

4. pants

Prakse ar mītnes valsts profesionālo nosaukumu

1. Advokātam, kurš praktizē uzņēmējā dalībvalstī ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, šo nosaukumu jāizsaka savas mītnes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, saprotamā veidā un tā, lai novērstu sajaukšanu ar uzņēmējas dalībvalsts profesionālo nosaukumu.

2. Lai piemērotu 1. punktu, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, norādītu profesionālo organizāciju, kuras loceklis viņš ir savā mītnes dalībvalstī, vai tiesu iestādi, kurā viņš ir tiesīgs praktizēt saskaņā ar savas mītnes dalībvalsts tiesību normām. Uzņēmēja dalībvalsts var arī prasīt, lai advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, iekļautu norādi par savu reģistrāciju šīs valsts kompetentajā iestādē.

5. pants

Darbības joma

1. Ievērojot 2. un 3. punktu, advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, veic tās pašas profesionālās darbības kā advokāts, kurš praktizē ar attiecīgo profesionālo nosaukumu, kas tiek lietots uzņēmējā dalībvalstī, un var, *inter alia*, sniegt konsultācijas savas mītnes dalībvalsts tiesībās, Kopienas tiesībās, starptautiskajās tiesībās un uzņēmējas dalībvalsts tiesībās. Viņš jebkurā gadījumā ievēro procesuālās normas, kas piemērojamas attiecīgās valsts tiesās.

2. Dalībvalstis, kuras atļauj savā teritorijā noteiktām advokātu kategorijām sagatavot dokumentus, lai iegūtu tiesības pārvaldīt mirušu personu īpašumus un radītu vai nodotu zemes īpašuma tiesības, kas citās dalībvalstīs ir rezervētas profesijām, kas nav advokāta profesija, var izslēgt no šādas darbības veikšanas advokātus, kuri praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, kas piešķirts vienā no šīm citām dalībvalstīm.

3. Lai veiktu darbības klienta pārstāvībai vai aizstāvībai tiesas prāvā, un ciktāl uzņēmējas dalībvalsts tiesību normas šādas darbības rezervē tiem advokātiem, kuri praktizē ar šīs valsts profesionālo nosaukumu, pēdējā var prasīt, lai advokāti, kuri praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, strādātu sadarbībā ar advokātu, kurš praktizē attiecīgajā tiesu iestādē un kurš vajadzības gadījumā būtu atbildīgs šīs iestādes priekšā, vai ar tajā praktizējošu *avoué*.

Tomēr, lai nodrošinātu tiesu sistēmas vienmērīgu darbību, dalībvalstis var pieņemt specifiskas normas attiecībā uz pieeju augstākajām tiesām, piemēram, izmantojot advokātus ar noteiktu specializāciju.

6. pants

Piemērojamās profesionālās ētikas normas

1. Neatkarīgi no tām profesionālās ētikas normām, kas viņam jāievēro savā mītnes dalībvalstī, advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, attiecībā uz uzņēmējā dalībvalstī veicamo profesionālo darbību, ievēro tās pašas profesionālās ētikas normas kā advokāti, kas praktizē ar uzņēmējas dalībvalsts attiecīgajiem profesionālajiem nosaukumiem.

2. Advokātiem, kuri praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, nodrošina pienācīgu pārstāvību uzņēmējas

dalībvalsts profesionālajās asociācijās. Šāda pārstāvība iekļauj vismaz balsstiesības šo asociāciju vadošo institūciju vēlēšanās.

3. Uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, noformētu profesionālās garantijas apdrošināšanu vai kļūtu par profesionālās garantijas fonda locekli saskaņā ar noteikumiem, ko šī valsts nosaka attiecībā uz savā teritorijā veicamo profesionālo darbību. Tomēr advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, ir atbrīvojams no šīs prasības, ja viņš var pierādīt, ka viņam ir noformēta apdrošināšana vai nodrošināta garantija saskaņā ar viņa mītnes dalībvalsts noteikumiem, ciktāl šāda apdrošināšana vai garantija ir ekvivalenta nosacījumu un apdrošinājuma apjoma ziņā. Ja šī ekvivalence ir tikai daļēja, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var prasīt papildu apdrošināšanas vai papildu garantijas noformēšanu, lai aptvertu tos elementus, kurus neapver apdrošināšana vai garantija, kas noformēta saskaņā ar viņa mītnes dalībvalsts noteikumiem.

7. pants

Disciplinārlietas

1. Ja advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, nepilda uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošos pienākumus, piemēro uzņēmējā dalībvalstī paredzēto reglamentu, sodus un tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

2. Pirms disciplinārlietas ierosināšanas pret advokātu, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, tiklīdz tas ir iespējams, informē mītnes dalībvalsts kompetento iestādi, paziņojot visus attiecīgos faktus.

Pirmā daļa tiek piemērota *mutatis mutandis*, ja disciplinārlietu ierosinājusi mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde, kura attiecīgi informē uzņēmēju dalībvalsti vai valstis.

3. Neierobežojot uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmējvaru, šī iestāde visā disciplinārās tiesvedības gaitā sadarbojas ar mītnes dalībvalsts kompetento iestādi. Jo īpaši uzņēmēja dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var iesniegt dokumentus par apelāciju atbildīgajām iestādēm.

4. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde lemj, kā rīkoties, saskaņā ar savām procesuālajām un materiālajām normām, ņemot vērā

uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumu par advokātu, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu.

5. Lai gan tas nav priekšnoteikums uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumam, profesijas praktizēšanas atļaujas pagaidu vai pastāvīga anulēšana no mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes puses automātiski rada aizliegumu attiecīgajam advokātam, uz laiku vai pastāvīgi, praktizēt ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī.

8. pants

Algota prakse

Advokāts, kurš reģistrēts uzņēmējā dalībvalstī ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, var praktizēt kā algots jurists, strādājot pie cita advokāta, advokātu asociācijā vai juridiskā firmā, vai valsts vai privātā uzņēmumā, ciktāl uzņēmēja dalībvalsts to atļauj advokātiem, kuri reģistrēti ar šajā valstī lietoto profesionālo nosaukumu.

9. pants

Apsvērumi un tiesiskās aizsardzības līdzekļi

Lēmumos par 3. pantā minētās reģistrācijas neveikšanu vai šādas reģistrācijas anulēšanu un lēmumos, kas nosaka disciplināras sankcijas, norāda to pamatojošos apsvērumus.

Tiesa vai tribunāls nodrošina pret šādiem lēmumiem vērstus tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

10. pants

Tāda pati attieksme kā pret uzņēmējas dalībvalsts advokātu

1. Ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu praktizējošs advokāts, kas uzņēmējā dalībvalstī ir efektīvi un regulāri vismaz trīs gadus veicis darbību šīs valsts tiesību jomā, to skaitā Kopienas tiesību jomā, nolūkā saņemt atļauju darboties advokāta profesijā uzņēmējā dalībvalstī, ir atbrīvots no Direktīvas 89/48/EEK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem. "Efektīva un regulāra veikšana" nozīmē faktiski darbības veikšanu bez jebkādiem pārtraukumiem, izņemot ar ikdienas dzīvi saistītos.

Attiecīgais advokāts sniedz uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei pierādījumus, ka vismaz trīs gadus efektīvi un regulāri veicis šādu darbību uzņēmējas dalībvalsts tiesību jomā. Šajā nolūkā:

- a) advokāts nodrošina uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei jebkādu atbilstīgu informāciju un dokumentāciju, galvenokārt par to lietu skaitu, ar kurām viņš ir nodarbojies, un šo lietu raksturu;
- b) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pārbaudīt veiktās darbības efektivitāti un regularitāti un vajadzības gadījumā pieprasīt advokātam mutiskus vai rakstiskus paskaidrojumus vai sīkākas ziņas attiecībā uz a) punktā minēto informāciju un dokumentāciju.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumā nepiešķirt atbrīvojumu, ja nav sniegti pierādījumi par pirmajā daļā minēto prasību izpildi, norāda šāda lēmuma iemeslus, un šis lēmums ir pakļauts apelācijai saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

2. Advokāts, kurš praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī, jebkurā laikā var lūgt sava diploma atzīšanu saskaņā ar Direktīvu 89/48/EEK, nolūkā saņemt atļauju darboties advokāta profesijā uzņēmējā dalībvalstī un to praktizēt ar profesionālo nosaukumu, kurš atbilst šai profesijai šajā dalībvalstī.

3. Ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu praktizējošs advokāts, kas ir vismaz trīs gadus efektīvi un regulāri veicis profesionālo darbību uzņēmējā dalībvalstī, bet šis valsts tiesību jomā darbojies īsāku laiku, var saņemt no minētās valsts kompetentās iestādes atļauju darboties advokāta profesijā uzņēmējā dalībvalstī un tiesības to praktizēt ar profesionālo nosaukumu, kurš atbilst šai profesijai šajā dalībvalstī, neizpildot Direktīvas 89/48/EEK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos nosacījumus, bet saskaņā ar turpmāk minētajiem nosacījumiem un procedūrām:

- a) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde ņem vērā efektīvu un regulāru profesionālo darbību, kas veikta iepriekšminētajā laikposmā, un jebkādas zināšanas un profesionālo pieredzi uzņēmējas dalībvalsts tiesību jomā, un to, vai ir apmeklētas jebkādas lekcijas un semināri par uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, to skaitā par normām, kas reglamentē profesionālo praksi un ētiku;
- b) advokāts nodrošina uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei visu atbilstīgo informāciju un dokumentāciju, jo īpaši attiecībā uz lietām, ar kurām viņš nodarbojies. Advokāta efektīvo

un regulāro darbību uzņēmējā dalībvalstī un viņa spējas turpināt šo darbību uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde novērtē intervijā, lai pārbaudītu veiktās darbības efektīvo un regulāro dabu.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumā nepiešķirt atļauju, ja nav sniegti pierādījumi par pirmajā daļā minēto prasību izpildi, norāda šāda lēmuma iemeslus, un šis lēmums ir pakļauts apelācijai saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

4. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde ar motivētu lēmumu, kurš pakļauts apelācijai saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, var atteikties ļaut advokātam gūt labumu no šā panta noteikumiem, ja tā uzskata, ka tas būtu pretrunā ar valsts politiku, jo īpaši saistībā ar disciplinārlietām, sūdzībām vai jebkura veida incidentiem.

5. Tās kompetentās iestādes pārstāvji, kurai uzticēta iesnieguma izskatīšana, saglabā jebkuras saņemtās informācijas konfidencialitāti.

6. Advokātam, kurš saņēmis atļauju darboties advokāta profesijā uzņēmējā dalībvalstī, saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu ir tiesības lietot savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, kas izteikts viņa mītnes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, līdz ar profesionālo nosaukumu, kurš atbilst advokāta profesijai uzņēmējā dalībvalstī.

11. pants

Kopīga prakse

Ja kopīga prakse ir atļauta advokātiem, kas veic savu darbību ar attiecīgo profesionālo nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī, uz advokātiem, kuri vēlas veikt darbību ar šo nosaukumu vai kuri reģistrējas kompetentajā iestādē, attiecas šādi noteikumi.

1. Viens vai vairāki advokāti, kas pieder pie viena grupējuma savā mītnes dalībvalstī un kas praktizē ar savas mītnes dalībvalsts profesionālo nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī, var veikt savu profesionālo darbību sava grupējuma filiālē vai aģentūrā uzņēmējā dalībvalstī. Tomēr, ja pamatnoteikumi, kas reglamentē šī grupējuma darbību mītnes dalībvalstī, nav savienojami ar pamatnoteikumiem, ko nosaka normatīvi vai administratīvi akti uzņēmējā dalībvalstī, pēdējie noteikumi ir noteicošie, ciktāl to ievērošana ir pamatota ar sabiedrības interesēm klientu un trešo pušu aizsardzībā.

2. Katra dalībvalsts nodrošina diviem vai vairākiem advokātiem no tā paša grupējuma vai tās pašas mītnes dalībvalsts, kuri praktizē tās teritorijā ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem, pieeju kopīgas prakses formai. Ja uzņēmēja dalībvalsts dod saviem advokātiem izvēles iespēju starp vairākām kopīgas prakses formām, tās pašas formas dara pieejamas iepriekšminētajiem advokātiem. Veidu, kādā šie advokāti kopīgi praktizē uzņēmējā dalībvalstī, reglamentē šis valsts normatīvie un administratīvie akti.

3. Uzņēmēja dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai atļautu kopīgu praksi arī starp:

- a) vairākiem advokātiem no dažādām dalībvalstīm, kuri praktizē ar savas mītnes valsts profesionālajiem nosaukumiem;
- b) vienu vai vairākiem advokātiem, uz kuriem attiecas a) apakšpunkts, un vienu vai vairākiem advokātiem no uzņēmējas dalībvalsts.

Veidu, kādā šie advokāti veic kopīgo praksi uzņēmējā dalībvalstī, reglamentē šis valsts normatīvie un administratīvie akti.

4. Advokāts, kurš vēlas praktizēt ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, informē kompetento iestādi uzņēmējā dalībvalstī par to, ka viņš ir grupējuma loceklis savā mītnes dalībvalstī, un sniedz jebkuru attiecīgo informāciju par šo grupējumu.

5. Neskatoties uz 1. līdz 4. punktu, uzņēmēja dalībvalsts, ciktāl tā aizliedz advokātiem, kuri praktizē ar tās attiecīgajiem profesionālajiem nosaukumiem, praktizēt advokāta profesiju grupējumā, kurā dažas personas nav profesijai piederošas, var atteikt atļauju advokātam, kurš ir reģistrēts ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, praktizēt savā teritorijā viņa grupējuma locekļa statusā. Uzskata, ka grupējumā ietilpst pie profesijas nepiederošas personas, ja:

— grupējuma kapitāla turētājas pilnībā vai daļēji ir, vai

— nosaukumu, ar ko tas praktizē, lieto, vai

— šā grupējuma lēmējvaru realizē, *de facto* vai *de jure*,

personas, kurām nav advokāta statusa 1. panta 2. punkta nozīmē.

Ja pamatnoteikumi, kas reglamentē advokātu grupējuma darbību mītnes dalībvalstī, nav savienojami ar uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem vai pirmās daļas noteikumiem, uzņēmēja dalībvalsts var iebilst pret filiāles vai aģentūras atvēršanu savā teritorijā bez 1. punktā minētajiem ierobežojumiem.

12. pants

Grupējuma nosaukums

Lai kādā veidā advokāti praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī, tie var izmantot jebkura tāda grupējuma nosaukumu, pie kura viņi pieder savā mītnes dalībvalstī.

Uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai bez pirmajā daļā minētā nosaukuma norādītu grupējuma juridisko formu mītnes dalībvalstī un/vai jebkura uzņēmējā dalībvalstī praktizējoša grupējuma locekļu vārdus.

13. pants

Sadarbība starp kompetentajām iestādēm mītnes un uzņēmējā dalībvalstī un konfidencialitāte

Lai atvieglotu šīs direktīvas piemērošanu un novērstu tās noteikumu ļaunprātīgu piemērošanu nolūkā apiet uzņēmējā dalībvalstī piemērojamos noteikumus, kompetentā iestāde uzņēmējā dalībvalstī un kompetentā iestāde mītnes dalībvalstī cieši sadarbojas un savstarpēji sniedz palīdzību.

Tās saglabā konfidencialitāti informācijai, ar kuru tās apmainās.

14. pants

Kompetento iestāžu nozīmēšana

Dalībvalstis nozīmē kompetentās iestādes, kuras pilnvarotas pieņemt iesniegumus un lēmumus, kas minēti šajā direktīvā, līdz 2000. gada 14. martam. Tās paziņo šo informāciju pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

15. pants

Komisijas ziņojums

Ne vēlāk kā desmit gadu laikā no šīs direktīvas spēkā stāšanās brīža Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par panākumiem šīs direktīvas īstenošanā.

Pēc tam, kad notikušas visas vajadzīgās konsultācijas, tā ziņo par saviem secinājumiem un jebkuriem grozījumiem, ko varētu izdarīt pastāvošajā sistēmā.

16. pants

Ieviešana

1. Dalībvalstīs līdz 2000. gada 14. martam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai

publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā veikt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

17. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

18. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1998. gada 16. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. M. GIL-ROBLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. CUNNINGHAM